

MARIANNE LAXÉN

Foto: Olli Urpela

Det gäller att hålla ut....

I snart ett år har vi dragits med Covid-19 pandemin och än fortsätter det. Men det gäller att hålla ut. Vaccinet har kommit och vaccineringsen har påbörjats i vårt land och i många andra länder.

Tittar vi på statistiken ser vi att förödelsen varit stor och dödstalen höga i många länder. Det ser även ut som om de europeiska länderna drabbats mycket hårt. Det kan kanske förklaras av att uppgifterna från många andra världsdelar inte alltid är pålitliga.

På världsplan räknade man i mitten av januari 2021 med 285 dödsfall per 1 miljon invånare, medan många europeiska länder hade dödsstal på över 1000 per 1 miljon invånare. Belgien det högsta 1762 följt av Slovenien, Tjeckien, Italien, England, Spanien, Frankrike och Sverige. Alla med dödsstal över 1000 per 1 miljon invånare.

Sverige skiljer sig markant från de övriga nordiska länderna. Dödstalen i Island är 85, i Norge 96, i Finland 112 och i Danmark 317 per 1 miljon invånare.

Med dessa tal som bakgrund kan jag inte annat än konstatera att vi skall vara glada för den strikta Coronapolitik som vår regering fört och vi skall se till att vara försiktiga ända tills pandemin är övervunnen!

Visst har vi varit tvungna att ändra på våra vardagsrutiner och inskränka på våra aktiviteter tillsammans med våra medmänniskor, men många av oss har funnit alternativa sätt att umgås och nya intressen. Men trots allt är det många som har det svårt och lider av ensamheten.

Vaccineringen mot covid-19 har inletts i december 2020 i hela EU. EU-kommissionen har godkänt två vacciner mot covid-19 som har bedömts vara säkra och effektiva. Eventuellt kommer fler vacciner att godkännas. Vaccinerna har skickats samtidigt till alla EU-länder.

Just nu vaccineras personer i prioriterade grupper – äldre människor och vårdpersonal – men snart kommer det att finnas tillräckligt med vaccin för alla. När tillräckligt många har vaccinerats kommer vi gradvis att kunna återgå till våra normala liv. Men till dess gäller det att hålla ut.

Vintern när den är som bäst.

Den Unga Mauno Koivisto

Tapio Bergholm har skrivit en ingående och detaljrik studie om Mauno Koivistos barndom, ungdom och första aktiva år i Helsingfors som direktör för STS-banken.

Det första avsnittet gäller Koivistos uppväxt i Åbo. Modern dör när han är 10 år. Fadern försörjer sig som snickare och är mycket troende. Fadern tar ofta med Mauno på olika frikyrkliga rörelser möten och Mauno studerar bibeln.

Fadern går inte med i fackföreningar. Han hotar gå med i skyddskåren när han kritiserar på arbetsplatsen. Som 17-åring är Mauno först aktiv i den Frivilliga brandkåren och lyckas senare gå ut som frivillig i kriget. Han kommer med i Lauri Törnäs legendariska kompani.

Det sänds ofta till avsnitt där fienden hotar bryta sig igenom. Det betyder blodiga strider. Han gör sin plikt uran att klaga, men är inte ute efter att ta onödiga risker. Mot slutet såras han och är en tid på militärsjukhus. Han skriver ofta hem till fadern så man kan utläsa ur breven hur han och hans syn på kriget utvecklas.

När Mauno Koivisto kommer hem till Åbo fortsätter han skolgången vid sidan av arbetet. Han blir också intresserad av språk och sportar i AIF:s föreningar. Genom att han skriver dagbok har författaren kunnat följa noggrant med hans utveckling.

I Åbo pågår en bitter kamp mellan kommunisterna och socialdemokraterna. Kommunisterna gick gärna i strejk för minsta orsak. Socialdemokraterna vill att jobbet

Otava

skulle fortgå. Man var rädd om sin utkomst medan kommunisternas avsikt var att bädda för ett kommunistiskt övertag. Mauno Koivisto skrev bl. a. under signaturen Puumies hetsigt för socialdemokratiska värden och motsatte sig kommunismen.

Författaren har med rätta tecknat honom som en kämpande socialdemokrat vid sidan av Väinö Leskinen, Unto Varjonen, Kaarlo Pitsinki. Särskilt Rafael Paasio fattar i ett tidigt skede tycke för honom.

Mauno Koivisto studerar hela tiden vid sidan om jobben. Han lyckas resa på ABF-kurser och seminarier i Sverige och övriga Norden. Han avlägger studentexamen privat, vilket är ovanligt den tiden. Han forskar både vid Åbo universitet och Åbo Akademi för att till slut doktore-ra år 1956 med en avhandling om de 'Sociala relationerna i Åbo hamn'.

Han blir genom sin doktorsavhandling en kändis. Han var frontman, han hade

jobbat i hamnen och doktorerat. Erik Appel skrev en ingående och positiv artikel om honom och hans avhandling i HBL i januari 1957.

Arbetsparbanken i Helsingfors hade sett sig om efter en chef. Man vände sig nu till Koivisto. Han blev vald och det betydde att han flyttade med hustrun Tellervo och sin dotter till Helsingfors.

På detta sätt kom han centralt med i den långa och hårda kampen om partiets linje på slutet av 50-talet. Han höll länge med majoriteten. Så småningom började han och Rafael Paasio satsa på en "tredje linje" för att få slut på splittringen i partiet och facket.

Tapio Bergholm har gjort ett noggrant jobb med att teckna Mauno Koivistos liv och politiska utveckling objektivt och i detalj. Hans utveckling från frontsoldat till en kämpe för socialdemokratin i Åbo hamn är fint tecknad. Hans intresse för ideologiska frågor och hans aktivitet som debattör är fängslande. Hans naturliga övergång till en debattör i den akademiska världen är ett bevis på kurage och ett brilliant intellekt.

Boken kan rekommenderas för alla som är vill veta mera om efterkrigstidens historia och om hur Mauno Koivisto blev den han blev. Vi har alla skäl att se fram emot Tapio Bergholms fortsättning på denna bok och önska honom lycka till.

Jacob Söderman

Recensionen har publicerats i Arbetarbladet

Kvinnor oroar sig för ekonomin under pensionstiden

Finländare är oroliga för hur i synnerhet pensionärer med låga inkomster klarar sig. Många bekymrar sig också över tillgången till vårdtjänster till rimliga priser och inkomstskillnaderna mellan pensionärer. Kvinnor oroar sig oftare över pensionen än män, visar en ny undersökning från Pensionsskyddscentralen (PSC).

Enligt undersökningen är tre av fyra finländare bekymrade över hur pensionärer med låga inkomster klarar sig ekonomiskt. Kvinnor oroar sig för det oftare än män.

Forskaren Liisa-Maria Palomäki bedömer att oron för hur pensionerna räcker till kan hänga ihop med att kvinnornas pensioner i genomsnitt är lägre. Orsaken till det är att kvinnor ofta har haft mindre förvärvsinkomster. Kvinnor är också mera allmänt oroad för inkomstskillnaderna mellan pensionärer och riskerna vid placering av pensionsmedlen än män.

Tanken på att man själv som pensionär hamnar i en svagare inkomstställning kan reflekteras i kvinnornas allmänna oro för inkomstskillnader mellan pensionärer och hur pensionärer med låga inkomster klarar sig, konstaterar Palomäki.

Trots oron anser sju av tio finländare att pensionssystemet är pålitligt.

Tillit till pensionssystemet är vanligare bland äldre, personer i parförhållande, högre utbildade och personer som upplever sin hälsa som god. Fastän majoriteten litar på pensionssystemet, anser endast var fjärde att pensionssystemet är rättvist eller klart.

Kvinnor, de som upplever sin hälsa som dålig och är lågutbildade ansåg mer sällan än andra att pensionssystemet är rättvist. De förhöll sig också mera kritiskt till hur pensionerna räcker till.

PSC

Kort NYTT

Låginkomsttagare bland pensionärer

Enligt EU:s statistikmyndighet Eurostat är låginkomsttagare personer vilkas penninginkomst understiger 60 procent av hela befolkningens medianinkomst. OECD utgår däremot från en gräns på 50 procent.

Enligt uppgifter som Statistiskcentralen offentliggjorde i december 2020 var 15,1 % av finländska pensionärer låginkomsttagare enligt EU-definitionen år 2019. Av hela befolkningen var 12,3 % låginkomsttagare.

Enligt OECD-definitionen var 5,3 % av pensionärerna och 5,2 % av hela befolkningen i Finland låginkomsttagare.

PSC

PCF PCF'S SVENSKA DISTRIKT

Ordförande	Stig Kumlin, 0400 500 584, stig.kumlin@pp.inet.fi
Viceordförande	Torsten Spring, torstenspring@hotmail.com
Sekreterare	Brita Helsing, 0400 421 140, brita.helsing@anvianet.fi
PCF'S STYRELSE	Rauno Kousa, ersättare Stig Kumlin
FULLMÄKTIGE	Marianne Laxén, ersättare Torsten Spring

Redaktionsråd för svenska sidan i Eläkkeensaja:
Marianne Laxén (ansvarig), Henrik Helenius och Alf-Erik Helsing
Ansvarig för hemsidan Erik Ekman
<http://svenskadistriktet.elakkeensaja.fi>